

foc i lloc

'Think outside of the box'

Pensar fora de la Caixa de la Seguretat Social

DELFI **ROCA**

Les 83 persones que es van repartir 4,5 milions d'euros en salaris el 2017 són alts càrrecs de l'Administració. En llenguatge planer, es podria dir que s'estarien preparant una bona jubilació. Sempre que no s'acabi doblant el valor del punt de la CASS, de 20,8 euros a més de 40; o que no s'elimini el 30% del que portin cotitzat a la Seguretat Social. Encara que en ser el Consell General qui té la darrera paraula, esperem que no s'acabi acceptant. Tot i això, la qüestió no és tant decidir sobre la sostenibilitat del sistema de pensions, sinó sobre la sustentació de les persones. Per aquest motiu, portem molts anys parlant de prendre mesures per garantir el sistema de pensions a les persones que hagin cotitzat. Però no s'ha estudiat la qüestió des d'altres punts de vista. La discussió es fa al voltant de l'augment de la cotització, l'augment de taxes en alcohol i tabac, l'augment de l'edat de la jubilació, l'augment del copagament, l'augment del control de les baixes per malaltia, etc. Una visió restrictiva en prestacions i reduccionista en costos. Atès que la CASS considera realista passar dels 65 als 67 anys l'edat

de jubilació i apujar sis punts la cotització els pròxims anys, per fer sostenible l'actual sistema de pensions, seria convenient estudiar també altres models de solidaritat social. Es parla, cada cop més, de la renda bàsica universal com a substitut de les ajudes socials actuals, complexes en la seva aplicació reglamentària i complicades en la seva gestió. Una altra mesura de redistribució de la riquesa seria el progressiu augment dels salaris, que no només incrementaria el fons de reserva de les pensions, sinó que també afavoriria el consum intern, augmentant els ingressos provinents dels impostos. Són només dos opcions que ajudarien en la creació del cercle virtuós que l'actual sistema de Seguretat Social necessita. En definitiva, es tracta de pensar fora de la caixa. Per fer-ho cal trencar amb els nostres paradigmes, capgirar completament els nostres esquemes mentals i cercar noves idees, fins i tot sota les pedres. És fàcil, només cal proposar-s'hi. Pensar de forma divergent és explorar noves possibilitats allunyades del que normalment pensàriem. Amb llibertat i sense filtres.